

Astrid Anna Emilia Lindgren

(eredetileg Astrid Anna Emilia Ericsson; Vimmerby, 1907. november 14. - Stockholm, 2002. január 28.)
svéd gyermekkönyv- és forgatókönyvíró.

Számos történetét filmesítették meg. Történeteinek legismertebb figurái Harisnyás Pippi, Háztetey Károly és Juharfalvi Emil.

A regényt hatvan nyelvre, köztük üzbégre, szuahélira, és zulura fordították le, több alkalommal megfilmesítették. Műveiben egészen különleges világot tudott teremteni, hősei olyan gyerekek, akiket minden kényszer nélkül nevelnek, és szabadon álmodhatnak. Írásaiban gyakran használta fel szűkebb hazájának népmesei elemeit és mítoszait is. Astrid Lindgren munkásságának köszönhető a stockholmi Junibacken múzeum, amelyet kifejezetten a gyermekek számára hoztak létre, és amely a svéd főváros egyik legfőbb nevezetessége. Az írónőnek külön múzeumot szenteltek szülőfalujában.

Astrid Anna Emilia Ericsson a Näs nevű farmon született Vimmerby közelében, Svédország Småland nevű részén, Samuel August Ericsson és Hanna Jonsson második gyermekeként. Iskoláit Vimmerbyben járta ki. Bár jó tanuló volt, rebellis viselkedésével sokszor kivívta szülei haragját. Szívesen járt a városba táncolni és elsőként vágatta rövidre a haját.

Az érettségit követően 1924-ben a Wimmerby Tidning nevű helyi lapnál helyezkedett el. A cikkek korrektúrázása mellett kisebb írásai jelentek meg a helyi eseményekről.

1926-ban Stockholmba költözött, ahol gyors és gépirást kezdett tanulni. December 4-én megszületett Lars nevű fia, aki időre nevelőszülőkhöz került Koppenhágába.

1928-ban Astrid Ericsson állást kapott a Királyi Automobil Klubnál és 1931-ben Sture Lindgrenhez, az autókлуб irodavezetőjéhez, ment feleségül. 1934. május 21-én megszületett Karin nevű lánya.

Második gyermekének születése után Astrid Lindgren legtöbb idejét gyerekeinek szentelte. Ez alól jelentett kivételt, hogy 1940-től éjszakánként a titkosszolgálat cenzúrahivatalában kapott egy titkos állást, ahol a behívott katonák külföldi levelezését ellenőrizte.

1941-ben a tüdőgyulladással betegeskedő Karin kérte, hogy meséljen neki a Harisnyás Pippiről. Ekkor egymás után születtek a mesék egy furcsa szeplős kislányról, aki egy lóval és egy majommal lakott egy nagy házban. 1944-ben egy baleset után Astrid Lindgrennek egy hétig ágyban kellett maradnia és ekkor írta le a történeteit Pippiről, amiket már korábban elmesélt Karinnak és a barátainak. A kézirat egy példányát próbaképpen elküldte a Bonniers kiadónak, ahol azonban nem talált fogadtatásra. Szeptemberben második díjat nyert az újonnan alakult Rabén & Sjögrens kiadó lányregény pályázatán, és 1945-ben a kiadó gyerekkönyvpályázatára beadta az átdolgozott Harisnyás Pippi könyvet. Ezúttal a történettel megnyerte a versenyt.